

kun tilføje, at hvis den samme Virksomhed, jeg talte om i Esbjerg, drives af et Aktieselskab fra Flensborg, er Forholdet saa grelt, at medens man, hvis man boede i Esbjerg, vilde komme til at betale henholdsvis 38 pCt. og 23 pCt., vil det tyske Selskab til Danmark kun komme til at svare 7 pCt.

Efter at have rørt ved dette Skatte-spørgsmaal skal jeg røre ved endnu et. Den Skat, jeg ønsker at pege paa, er af den særegne Natur, at den maaske vil blive udredet med Glæde af dem, som skulle betale den. Jeg tænker herved paa en Vaabenskat, en Skat, som efter min Mening for det første skulde have det Øjemed at bidrage til, at den uhyggelige Række af Ulykkestilfælde ved Vaadeskud, vi nu se Dag efter Dag, formindskes, og dernæst selvfølgelig ogsaa skulde bringe Penge i Statens Kasse. Jeg har tænkt mig, at Skatten for det Vaaben, som selvfølgelig vilde blive Hovedobjektet, Jagtbøssen, maatte kunne andrage 20 Kr. pr. Bøsse, hvoraf Resultatet, efter hvad der siges, vilde blive, at der skulde indkomme aarlig et Beløb af $\frac{1}{4}$ til $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Endelig har jeg tænkt, at en saadan Skat vilde virke fremmende paa den legitime Jagt og bevirke en Bedring, som man ikke maa undervurdere, for Jagtforholdene her i Landet. Vi bygge Sanatorier og Hospitaler og gøre meget andet for at fremme Sundheden, men jeg beder om, at man vil erindre, at for en meget stor Del af Befolkningen og ikke den ringeste Del af denne, hvad enten det er en Smaamand eller en velhavende Mand, er Jagten den bedste Rekreation efter Arbejdet, han overhovedet kan faa. Af disse Grunde tror jeg, at en saadan Skat vilde være paa sin Plads. Jeg tænker mig den udført paa den Maade, at der skulde være en Anmeldelsespligt for alle Skydevaaben. Det maatte da selvfølgelig være Ministeriet, som afgør, hvilken Skat der skulde foreslaas for de forskellige Vaabenformer. Men selvfølgelig maatte Ejerne have Adgang til en Plombering. Hvis en Mand var i Besiddelse af Vaaben, som det ikke var Meningen at bruge, men som skulde hænge paa Væggen eller under Bjælken til Pynt, skulde de selvfølgelig kunne plomberes og Ejeren derved fritages for Skat. Jeg tror, det vilde blive en overordentlig demokratisk Skat, idet de Mænd, som drive Jagt, fordi det for dem er en Rekreation, i Almindelighed kun komme til at betale for 1, højst 2 Vaaben, hvorimod den Mand, der driver det som en Luksus, i Alminde-

lighed vil komme til at betale baade for Rifler, for Hurtigskydere, for almindelige Jagtbøsser og for Vaaben hos en Stab af Skovfogder eller Jægere, saa at Skatten af sig selv vil blive i højeste Grad progressiv.

Man vil maaske sige: Har Samfundet Ret til at gribe ind i denne Sag? Det, mener jeg, det har. Jagten er netop et Omraade, som ikke er begrænset til den enkelte, Vildtet er ikke Husdyr, det løber fra den ene til den anden. Det er naturligt, at Staten griber ind paa dette Omraade, og lige saa naturligt er det, at Staten søger at afværge den Slags Vaadeskudsulykker, som jeg nævnede før. Jeg tror derfor, at de Mennesker, som ville komme til at betale denne Skat, ville gøre det med Glæde, og at Modstanden mod en saadan Skat kun vil komme fra enkelte Personer, hvis Modstand, om den maatte fremkomme, man ikke behøver at lægge overdreven Vægt paa. Jeg tror nemlig, at den navnlig vil komme fra unge Mennesker, som maaske fra deres Soldatertjeneste eller deres Skytteforeninger ere saa vant til at skyde paa en død Genstand, at de nu længes efter at se Resultater af deres Virksomhed, hvad jeg i denne Forbindelse vil kalde for Mordlyst. Modstanden vil maaske ogsaa komme fra de Skytter, som kun skyde af Pengegridskhed; for dem vil det være ubehageligt, om de skulle af med 20 Kr. Endelig vil Modstanden maaske komme fra den ikke helt ringe Del af Befolkningen, som synes, det er morsomt at gaa paa Krybskytteri, ligesom man i gamle Dage drev det som en Sport at narre Toldvæsenet. Men det forekommer mig, at de Indvendinger, som kunne rejses af de 3 Kategorier af Medborgere, ikke betyde meget. Af de Grunde, jeg her har nævnt, tillader jeg mig at pege paa denne Skat, idet det vil være mig kært, om den højtærede Finansminister vil tage Sagen op, og Medlemmer af dette høje Ting ville udtale sig om Skattens Betimelighed.

Før jeg slutter, ønsker jeg endnu at henvende nogle faa Ord til det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) eller maaske rettere til den højtærede Justitsminister. Det ærede Medlem rettede forleden Dag en varm Henstilling til den højtærede Justitsminister om at udvirke, at man unddrog visse Statsborgere den Beskyttelse, Politiet og Magthaverne havde omgivet dem med. Jeg hører til de Medlemmer her i Salen, som med Interesse høre paa det ærede Medlem fra Aarhus, naar han taler om visse Emner, og